

Wat is Positief Opvoeden?

Dit boekje is geïnspireerd door inzichten uit de ontwikkelingspsychologie en opvoedkundige literatuur, waaronder het werk van onder andere Daniel Siegel Gordon Neufeld en principes van positief opvoeden.

Wat is positief opvoeden	2
Doel van dit boekje	4
De basisbehoeften van elk kind	5
Hoe behoeften het gedrag beïnvloeden	7
Gedrag als strategie	8
Wat is 'ongewenst gedrag'?	9
De onderliggende behoefte herkennen	10
Gedrag samen ombuigen	11
Liefdevol grenzen stellen	12
Als het gedrag blijft doorgaan	13
Herstel na een conflict	14
Positief opvoeden in het dagelijks leven	15
Bijlage: voorbeelden per behoefte	16
Tot slot	18
Positief opvoeden op het kindercentrum	19

Wat is positief opvoeden

Positief opvoeden gaat veel verder dan het simpelweg straffen van ongewenst gedrag; het draait om het creëren van een warme, begripvolle en verbindende relatie tussen ouder en kind. Het uitgangspunt is dat elk gedrag een boodschap bevat, en dat het belangrijk is om niet alleen te kijken naar wat er zichtbaar gebeurt, maar vooral te onderzoeken welke onvervulde behoeften of emoties hieraan ten grondslag liggen.

Als ouder kom je dagelijks in aanraking met een breed scala aan gedragingen van je kind. Of het nu gaat om een heftige emotionele reactie, teruggetrokken gedrag of juist overmatige opwinding, elk gedrag is een poging om een bepaalde behoefte te vervullen – zoals aandacht, veiligheid of erkenning. Door goed te observeren en open te staan voor wat je kind probeert te communiceren, kun je deze onderliggende signalen herkennen.

Wanneer je als ouder deze behoeften weet te achterhalen, kun je op een empathische en constructieve manier reageren. In plaats van snel te oordelen of strafmaatregelen in te zetten, kun je het gesprek aangaan en samen zoeken naar oplossingen die recht doen aan de gevoelens van je kind. Dit bevordert niet alleen het zelfvertrouwen en de emotionele ontwikkeling van je kind, maar versterkt ook de band tussen jullie. Een omgeving waarin begrip en steun centraal staan, biedt je kind de ruimte om te groeien, fouten te maken en te leren op een positieve manier.

Doel van dit boekje

Dit boekje is bedoeld om jou als ouder praktische handvatten te bieden in de dagelijkse omgang met het gedrag van je kind. Je leert gedrag niet langer te zien als simpelweg 'goed' of 'fout', maar als een vorm van communicatie: een signaal van onderliggende, vaak onvervulde behoeften. Door deze behoeften te leren herkennen, kun je beter begrijpen wat er écht speelt achter het gedrag van je kind.

Met die inzichten kun je samen zoeken naar gezondere, positievere manieren om aan die behoeften tegemoet te komen. Zo ontwikkel je een warmere, constructieve aanpak waarin ruimte is voor groei, verbinding en wederzijds begrip. Het resultaat is een relatie waarin zowel jij als je kind zich gezien, gehoord en gesteund voelen – een stevige basis voor vertrouwen, veiligheid en ontwikkeling.

De basisbehoeften van elk kind

Kinderen – net als volwassenen – hebben een reeks fundamentele behoeften die bepalen hoe zij de wereld ervaren en op gedrag reageren. Je kunt deze behoeften voorstellen als een piramide: elk niveau is essentieel voor de fysieke, emotionele en sociale ontwikkeling. Wanneer één of meerdere van deze behoeften niet worden vervuld, zal een kind op zijn eigen manier proberen het tekort aan te vullen. Het gedrag dat je ziet, is vaak een strategie om een onvervulde behoefte te compenseren.

Eten, drinken en slapen: Dit zijn de lichamelijke basisbehoeften van een kind: eten, drinken, slapen, bewegen en ontspanning. Wanneer een kind moe, hongerig of overprikkeld is, raakt het lichaam uit balans. Een kind kan dan sneller boos worden, zich terugtrekken of moeite hebben met luisteren. Pas wanneer deze basisbehoeften voldoende zijn vervuld, ontstaat er ruimte voor spelen, leren en contact met anderen.

Liefde en verbinding: Elk kind heeft behoefte aan liefde, aandacht en het gevoel erbij te horen. Verbinding met ouders, familie en vriendjes geeft een kind het gevoel dat het gezien en geaccepteerd wordt. Wanneer een kind zich geliefd voelt, groeit het vertrouwen. Ontbreekt die verbinding, dan kan een kind op zoek gaan naar aandacht of bevestiging, soms op manieren die als lastig gedrag worden ervaren.

Veiligheid en rust: Kinderen hebben een veilige en voorspelbare omgeving nodig om zich goed te kunnen ontwikkelen. Structuur, duidelijkheid en vaste rituelen helpen een kind de wereld te begrijpen. Wanneer een kind zich veilig voelt, kan het ontspannen spelen, leren en nieuwe dingen proberen. Voelt een kind zich onveilig of onzeker, dan kan het gedrag laten zien dat gericht is op het herstellen van controle.

Zelfvertrouwen: Kinderen willen ervaren dat ze ertoe doen. Complimenten, succeservaringen en waardering helpen bij het ontwikkelen van een positief zelfbeeld. Wanneer een kind merkt dat zijn inzet wordt gezien, groeit het zelfvertrouwen. Ontbreekt die erkenning, dan kan een kind gedrag laten zien dat gericht is op het krijgen van aandacht of het bewijzen van zichzelf.

Ontdekken en groeien: Bovenaan de piramide staat de behoefte om te leren, te ontdekken en jezelf te ontwikkelen. Kinderen zijn van nature nieuwsgierig en willen hun wereld verkennen. Wanneer zij ruimte krijgen om te spelen, te ontdekken en creatief te zijn, groeit hun zelfvertrouwen en zelfstandigheid.

Hoe behoeften het gedrag beïnvloeden

Elk kind heeft een aantal fundamentele behoeften die richting geven aan zijn of haar ontwikkeling. Wanneer zo'n behoefte niet wordt vervuld, zoekt een kind – bewust of onbewust – naar manieren om dat gemis aan te vullen. Het gedrag dat je dan ziet, is vaak niet het echte 'probleem', maar een uiting van wat eronder ligt.

Gedrag is dus geen toeval of puur 'vervelend' zijn, maar een vorm van communicatie. Een driftbui, juist heel stil worden of voortdurend aandacht vragen: het zijn allemaal signalen. Als ouder kun je leren kijken naar wat jouw kind écht probeert duidelijk te maken. Welk verlangen zit erachter? Wat heeft je kind op dat moment nodig?

Door die onderliggende behoefte te herkennen, kun je veel gerichter en met meer begrip reageren. In plaats van het gedrag te willen onderdrukken of bestraffen, ga je samen op zoek naar alternatieve manieren om met de situatie om te gaan. Manieren die wél aansluiten bij de behoefte, maar op een positievere en meer helpende manier.

Gedrag als strategie

Gedrag is vaak een uiting van een onderliggende behoefte. Maar het is meer dan alleen een signaal; het kan ook een bewuste of onbewuste strategie zijn van het kind om die behoefte alsnog vervuld te krijgen. Elk kind ontwikkelt zijn eigen manieren om te reageren wanneer een behoefte, zoals veiligheid, verbondenheid, autonomie of erkenning, niet volledig wordt vervuld. Gedrag is dus nooit zomaar willekeurig. Neem bijvoorbeeld een baby die huilt van de honger. Het huilen is geen 'lastig gedrag', maar een effectieve strategie om duidelijk te maken: "ik heb eten nodig." Als die honger pas wordt gestild wanneer het huilen heel intens wordt, leert het kind dat heftig huilen het meeste effect heeft. Ook op latere leeftijd gebruiken kinderen gedrag als een manier om in hun behoeften te voorzien. Een kind dat vaak opstandig of agressief is, probeert misschien grip te krijgen op een situatie waarin het zich onveilig of niet erkend voelt. Het gedrag is dan een manier om controle te herwinnen of aandacht af te dwingen. Een stil of teruggetrokken kind kan laten zien dat het zich overweldigd voelt en behoefte heeft aan rust, veiligheid en bescherming.

Kinderen die voortdurend aandacht zoeken – door te roepen, te storen of zich te bemoeien – laten zien dat ze zich niet echt gezien of gewaardeerd voelen. Hun gedrag is een poging om verbondenheid en erkenning te vinden. En wanneer een kind steeds weigert mee te werken, bijvoorbeeld bij het aankleden of opruimen, gaat het vaak om de behoefte aan autonomie: het wil laten merken dat het zelf keuzes wil maken. Wanneer je als ouder leert om gedrag op deze manier te lezen, ontstaat er meer begrip. Je kijkt voorbij wat je ziet en ontdekt wat je kind écht nodig heeft. Vanuit dat inzicht kun je samen nieuwe, gezondere strategieën ontwikkelen die de onderliggende behoefte respecteren.

Wat is 'ongewenst gedrag'?

Soms kiest een kind – bewust of onbewust – voor gedrag dat door de omgeving als lastig, storend of ongepast wordt ervaren. We noemen dat dan 'ongewenst gedrag'. Maar wat betekent dat eigenlijk?

Ongewenst gedrag is gedrag dat jij als ouder of verzorger als problematisch ervaart, omdat het afwijkt van wat jij als gewenst of acceptabel ziet. Het kan bijvoorbeeld de dagelijkse routines verstoren, spanning in huis veroorzaken of botsen met jouw verwachtingen. Toch is het belangrijk om te onthouden dat ook ongewenst gedrag een vorm van communicatie is. Het kind laat ermee zien: er is iets niet in balans, ik heb iets nodig.

Er kunnen verschillende redenen zijn waarom ongewenst gedrag ontstaat. Soms zijn de basisbehoeften van een kind niet voldoende vervuld – denk aan honger, vermoeidheid, een gevoel van onveiligheid of een gebrek aan verbondenheid. Het kind laat met zijn gedrag zien dat er iets mist. In andere gevallen weet een kind nog niet goed hoe het zijn gevoelens of verlangens anders kan uiten. Als de taal of het inzicht ontbreekt, wordt gedrag een krachtig communicatiemiddel. Ook stress en overprikkeling spelen vaak een rol. Wanneer een kind te veel indrukken moet verwerken of te veel druk ervaart, kan het uit balans raken. Ongewenst gedrag wordt dan een manier om te proberen zichzelf weer tot rust te brengen of controle te herwinnen.

Wanneer je als ouder deze oorzaken leert herkennen, kun je met meer mildheid naar het gedrag kijken. Je ziet het dan niet meer alleen als iets dat 'niet mag', maar als een signaal dat vraagt om aandacht, afstemming en begrip.

De onderliggende behoefte herkennen

Eerder zagen we dat ongewenst gedrag vaak voortkomt uit een onvervulde behoefte. De kunst is om die behoefte te herkennen, juist op momenten dat gedrag lastig of verwarrend is. Wanneer je begrijpt wat er werkelijk speelt, kun je samen met je kind zoeken naar een oplossing die helpt. Open vragen kunnen daarbij een goed begin zijn, zoals: "wat voel je nu?" Of "wat heb je op dit moment nodig?" Door oprecht te luisteren, geef je je kind ruimte om woorden te vinden voor wat er vanbinnen speelt. Het helpt ook om gedrag in zijn context te bekijken. Wat gebeurde er vlak voordat je kind overstuur raakte of zich terugtrok? Was het moe, hongerig, teleurgesteld of voelde het zich buitengesloten? Zulke aanwijzingen geven vaak inzicht in de behoefte die op dat moment niet vervuld werd.

Voor veel kinderen is praten over gevoelens nog moeilijk. Creatieve vormen zoals tekenen of rollenspel kunnen dan helpen. Vraag bijvoorbeeld: "kun je tekenen hoe je je voelt?" Of speel een situatie na met poppen of knuffels. Zo ontstaat er op een speelse manier ruimte om te vertellen wat er speelt. Na een heftige bui kun je samen terugkijken: "wat had je toen nodig, denk je?" Of "wat zou jou nu helpen om je beter te voelen?" Zo worden kinderen zich bewuster van hun behoeften en voelen zij zich gezien en begrepen. Let daarbij ook op non-verbale signalen, zoals een blik, een houding of plots stil worden. Soms is een eenvoudige uitnodiging al genoeg om contact te maken. Tot slot helpt het om patronen te herkennen. Reageert je kind vaak op dezelfde manier in bepaalde situaties, dan kan daar een terugkerende behoefte onder liggen, zoals behoefte aan rust, duidelijkheid, verbondenheid of invloed. Door gedrag te zien als een signaal in plaats van een probleem, ontstaat er ruimte om te begrijpen, te verbinden en samen te groeien.

Gedrag samen ombuigen

Als je eenmaal weet dat gedrag vaak voortkomt uit een onvervulde behoefte, kun je je kind helpen om die behoefte op een gezondere, positievere manier te vervullen. In plaats van het gedrag af te keuren of te corrigeren, ga je samen op zoek naar een alternatief: een nieuwe strategie die werkt én goed voelt.

Het begint met observeren en benoemen. Je zegt bijvoorbeeld: “ik merk dat je heel boos wordt als je moet stoppen met spelen.” Daarmee laat je zien dat je het gedrag ziet, maar dat je ook nieuwsgierig bent naar wat eronder zit. Door daarna samen te onderzoeken wat je kind nodig heeft – rust, aandacht, invloed? – kun je gaan bouwen aan een nieuwe aanpak.

Die nieuwe aanpak ontstaat door te oefenen, te experimenteren en er samen over te praten. Wat zou je kind de volgende keer anders kunnen doen? Kun je daar samen iets op verzinnen of zelfs een ritueelje van maken? Juist door het in kleine, dagelijkse momenten te oefenen, wordt het gedrag stap voor stap omgebogen. Bijvoorbeeld: een peuter die steeds roept om aandacht, kan leren om een speciaal ‘aandachtstekentje’ te gebruiken. Of een kind dat snel overstuur raakt bij honger leert – met jouw hulp – eerder te herkennen wanneer het wat nodig heeft. Zo ontstaan er nieuwe gewoontes die beter passen bij de behoefte én bij de situatie. Je kunt dit ondersteunen met eenvoudige rituelen en tools in het dagelijks leven. Denk aan een korte ochtendcheck-in (“hoe voel je je vandaag?”), emotiekaarten om gevoelens zichtbaar te maken, of een dankbaarheidsmoment voor het slapengaan. Ook observeren zonder meteen in te grijpen helpt je om patronen te herkennen: in welke situaties zie je bepaald gedrag steeds terugkomen?

Liefdevol grenzen stellen

Grenzen stellen is een belangrijk onderdeel van opvoeden. Toch vinden veel ouders het lastig om 'nee' te zeggen, bijvoorbeeld uit vermoeidheid of uit angst voor een driftbui. Door steeds toe te geven, raakt een kind echter in de war: wat mag wel en wat niet? Grenzen geven juist veiligheid. Een kind voelt zich veilig wanneer het merkt dat een ouder duidelijk is en durft te begrenzen. Grenzen stellen is daarom geen afwijzing, maar een daad van liefde. Je wijst het gedrag af, niet het kind.

Wanneer een kind tijdens het leren van grenzen lastig gedrag laat zien, zit daar vaak een behoefte onder. Soms gaat het om autonomie: het kind wil zelf keuzes maken. Soms om veiligheid of erkenning. Wat opstandig lijkt, is vaak een zoektocht naar invloed, duidelijkheid of bevestiging.

Daarom is consequent zijn belangrijk. Als je vandaag 'nee' zegt en morgen 'ja', wordt de grens onduidelijk. Een kind leert dan dat blijven aandringen uiteindelijk resultaat kan hebben. Regels en grenzen geven rust, vooral wanneer ouders hierin samen optrekken.

Liefdevol begrenzen betekent niet dat je streng of star hoeft te zijn. Af en toe bewust een uitzondering maken kan prima. Het verschil zit in het bewustzijn: toegeven uit gemak voelt anders dan bewust ruimte geven. Een 'nee' wordt ook sterker wanneer je uitlegt waarom: "nee, dit is niet veilig" of "nee, je lichaam heeft nu rust nodig." Zo leert een kind dat grenzen voortkomen uit zorg.

Als het gedrag blijft doorgaan

Soms doe je als ouder alles wat je kunt. Je luistert, probeert te begrijpen wat er speelt, stelt grenzen en blijft rustig. Toch kan het gebeuren dat het gedrag van je kind niet meteen verandert. Dat kan frustrerend zijn. Het is dan belangrijk om te beseffen dat gedragsverandering vaak tijd nodig heeft.

Kinderen leren door herhaling. Als bepaald gedrag eerder effect had – bijvoorbeeld zeuren, schreeuwen of weigeren – zal een kind dat blijven proberen. Niet uit koppigheid, maar omdat het een vertrouwde manier is geworden om met een situatie om te gaan. Nieuwe manieren van reageren moeten eerst worden geleerd en geoefend. Blijf daarom rustig en consequent in wat je doet. Een grens is geen eenmalige uitspraak, maar een houding die je telkens opnieuw laat zien. Met een korte en kalme reactie zoals: “ik zie dat het nog moeilijk is om te stoppen” of “ik help je even om rustig te worden” laat je zien dat jij de leiding neemt zonder boos te worden of te straffen. Soms helpt het om even afstand te nemen van de situatie. Niet als straf, maar als manier om weer tot rust te komen. Een rustige plek, een moment samen zitten of even ademhalen kan helpen om spanning te laten zakken. Let ondertussen ook op kleine signalen van verandering. Misschien stopt je kind niet meteen, maar wordt het wel sneller rustig. Misschien lukt het af en toe al om gevoelens te benoemen. Dat zijn belangrijke stappen in het leerproces. En vergeet ook jezelf niet. Opvoeden vraagt geduld en oefening. Het is normaal dat het soms moeilijk is. Positief opvoeden betekent niet dat alles altijd goed gaat. Het betekent dat je blijft proberen om met begrip, duidelijkheid en verbinding te reageren – ook wanneer het gedrag nog niet meteen verandert.

Herstel na een conflict

In elk gezin ontstaan momenten van boosheid, misverstanden of emotionele uitbarstingen. Dat is normaal. Het is niet het conflict dat telt, maar hoe je daarna het contact herstelt. Daarin ligt de echte veiligheid. Kinderen hebben geen perfecte ouders nodig. Ze hebben ouders nodig die terugkomen na een botsing. Die zeggen: "het spijt me" of "zullen we opnieuw proberen te praten?" daarmee leer je je kind iets groots: ook als het misgaat, blijven we verbonden.

Neem eerst zelf afstand als je boos bent. Herstel begint bij jouw rust. Kom daarna terug in contact, zonder verwijt. Benoem kort wat er gebeurde. Je hoeft niet alles te analyseren. Een blik, een knuffel, samen iets kleins doen – dát is herstel.

Soms heeft je kind ook tijd nodig. Dwing geen sorry af, maar houd het lijntje open. Later kun je zachtjes vragen: "wil je straks even bij me zitten?" of "zullen we iets fijns samen doen?" op een rustiger moment kun je samen terugkijken: "wat gebeurde er net?" of "wat had je toen nodig?" zonder oordeel. Gewoon begrijpen. Zo wordt het conflict een moment van groei, geen verwijdering.

En vergeet jezelf niet. Schaamte, verdriet of twijfel zijn normale gevoelens na een botsing. Wees mild. Ook jij leert. Zeg tegen jezelf wat je ook tegen je kind zou zeggen: "je bent oké. Morgen mag je het opnieuw proberen."

Positief opvoeden in het dagelijks leven

Opvoeden is geen rechte lijn. Het is een weg met bochten, stiltes, ontdekkingen en terugkerende momenten. Soms voel je je sterk, soms vol twijfel. Dat is normaal.

Positief opvoeden betekent dat je kijkt naar wat er onder het gedrag zit. Je leert lezen wat je kind probeert te zeggen. En je kiest voor begrip, duidelijkheid en verbinding – ook als het moeilijk is.

Je hebt gelezen hoe belangrijk het is om gedrag te zien als een uiting van behoefte. Hoe je grenzen stelt met liefde. Hoe je samen kunt oefenen, en hoe herstel mogelijk is na botsing. En boven alles: dat je niet perfect hoeft te zijn. Alleen beschikbaar. Alleen echt. Blijf mild. Vier kleine successen. En weet: een kind dat zich gezien voelt, groeit. En een ouder die liefdevol volhoudt, maakt het verschil – dag na dag.

Bijlage: voorbeelden per behoefte

Hoe kun je dagelijks inspelen op de basisbehoeften van je kind?

Elk kind heeft fundamentele behoeften die, als ze vervuld worden, bijdragen aan rust, balans en positief gedrag. Hieronder vind je voorbeelden van kleine, dagelijkse handelingen die aansluiten bij die behoeften – verdeeld over de lagen van de behoeftenpiramide.

Fysiologische behoeften (eten, rust en beweging)

- ⇒ Samen fruit of een snack klaarmaken → stimuleert gezonde voeding én samenzijn
- ⇒ Een rustig hoekje met kussens of een boekje → helpt je kind tot rust te komen
- ⇒ Samen bewegen: dansen in de woonkamer of buiten rennen → geeft energie en ontlasting

Veiligheid, orde en stabiliteit

- ⇒ Een herkenbaar dagritme (bijvoorbeeld vaste eet- en bedtijden) → geeft voorspelbaarheid en rust
- ⇒ Een klein ochtendritueel, zoals samen ontbijten of elkaar begroeten → laat je kind voelen dat het welkom is
- ⇒ Samen opruimen aan het einde van de dag → geeft structuur en overzicht

Liefde, verbondenheid en genegenheid

- ⇒ Even bewust tijd maken om samen te praten over de dag → versterkt de onderlinge band
- ⇒ Een knuffel, hand vasthouden of dicht bij elkaar zitten → biedt troost en nabijheid

- ⇒ Samen een spelletje spelen of een boek lezen → zorgt voor verbinding en aandacht

Erkenning en zelfvertrouwen

- ⇒ Je kind kleine verantwoordelijkheden geven, zoals helpen bij tafel dekken → laat voelen dat het kan bijdragen
- ⇒ Je kind complimenteren voor inzet of doorzettingsvermogen → versterkt zelfvertrouwen
- ⇒ Samen terugkijken op iets wat goed ging die dag → helpt een kind trots te voelen

Zelfontplooiing en creativiteit

- ⇒ Vrij spelen met materialen zoals blokken, papier of verkleedkleden → stimuleert fantasie en eigen initiatief
- ⇒ Rollenspel spelen, bijvoorbeeld winkeltje of dokter → helpt bij het uiten van gevoelens en ideeën
- ⇒ Samen puzzelen of een probleem oplossen → stimuleert denken en doorzetten

Tip: Kies elke dag bewust een moment waarop je extra aandacht geeft aan één behoefte van je kind. Vaak merk je dat gedrag verandert wanneer een kind zich gezien, veilig en verbonden voelt. Een kind dat zich gehoord voelt, hoeft minder hard met zijn gedrag om aandacht te vragen.

Tot slot

Opvoeden is geen vast stappenplan. Het is een proces van kijken, luisteren, proberen en opnieuw beginnen.

Soms gaat het vanzelf. Soms is het zoeken. Dat hoort erbij.

Wanneer je probeert te kijken naar wat er achter het gedrag van je kind ligt, ontstaat er vaak meer rust. Niet omdat alles direct verandert, maar omdat er meer begrip komt. En vanuit begrip ontstaat verbinding.

Een kind dat zich veilig voelt, gezien wordt en begrepen wordt, kan zich stap voor stap ontwikkelen. In zijn eigen tempo.

Dat is waar positief opvoeden over gaat.

Een kind dat zich gezien en begrepen voelt, groeit in vertrouwen.

Positief Opvoeden op het Kindercentrum

In ons kinderdagverblijf proberen wij deze principes van positief opvoeden ook in de dagelijkse praktijk toe te passen. Dat betekent dat wij gedrag van kinderen niet alleen beoordelen op wat er zichtbaar gebeurt, maar proberen te begrijpen wat eronder ligt. Wanneer een kind boos wordt, zich terugtrekt of juist veel aandacht vraagt, kijken wij eerst naar de behoefte achter dat gedrag.

Onze pedagogisch medewerkers proberen kinderen te begeleiden met rust, duidelijkheid en nabijheid. We benoemen gevoelens, helpen kinderen woorden te vinden voor wat ze ervaren en zoeken samen naar manieren om met situaties om te gaan. Tegelijk stellen we duidelijke grenzen, zodat kinderen weten waar ze aan toe zijn en zich veilig kunnen voelen.

In de groep besteden we veel aandacht aan structuur, voorspelbaarheid en verbinding. Vaste momenten in de dag, gezamenlijke activiteiten en persoonlijke aandacht helpen kinderen om zich gezien en veilig te voelen. Wanneer een conflict ontstaat tussen kinderen, begeleiden we hen stap voor stap bij het herstellen van contact en het begrijpen van elkaars gevoelens.

Op deze manier proberen wij een omgeving te creëren waarin kinderen niet alleen leren wat wel en niet mag, maar ook leren omgaan met hun emoties, behoeften en relaties met anderen.

Wij zien opvoeden als een gezamenlijke weg van ouders en opvang. Door elkaar te informeren en samen te werken, kunnen we kinderen het beste ondersteunen in hun ontwikkeling.

**KINDERCENTRUM
BISONSPoor**

Bisonspoor 3002 - B401 | 3605 LT Maarssen

Tel: +31 346 575 529 | E: info@kindercentrumbisonspoor.nl